

ការសម្ភាសរបស់លោកយាយ ហៀន ហ៊ិន

ក៖ អ្នកសម្ភាសន៍ រត្ន ស្រីភាព ខ៖ អ្នកដែលបានសម្ភាសន៍ ហៀនហ៊ិន

ការសម្ភាសន៍ជីវប្រវត្តិការសង្ខេបរបស់ម៉ាកយាយឈ្មោះ ហៀន ហ៊ិន

គាត់ជាមនុស្សម្នាក់ដែលពិបាកកាំងពីតូចរហូតមកដល់ឥឡូវហើយគាត់មានការ លំបាកតែគាត់ជាមនុស្សដែលគួរឱ្យខិតខំប្រឹងប្រែងគាត់ធ្លាប់ធ្វើការសំណងអស់ រយៈពេល៤ឆ្នាំហើយគាត់ក៏ធ្លាប់ធ្វើការរោងចក្រដែរ។

ក៖ ចឹងជាដំបូងនាងខ្ញុំសំរាប់សួរម៉ាកយាយថាហើយនាងខ្ញុំឈ្មោះរត្ន ស្រីភាពសុំអនុញ្ញាតសម្ភាសន៍ជីវប្រវត្តិរបស់ម៉ាកយាយនៅពេលដែរខ្ញុំធ្វើការសម្ភាស នឹងគឺបានធ្វើឡើងដោយសាលារៀនមួយគេបានហៅថាសាលា B y u នៅអាមេរិចណាលោកយាយដើម្បីថែរក្សាជីវប្រវត្តិរបស់ម៉ាកយាយនឹងបានថែរក្សា ជីវប្រវត្តិដូនតារបស់ម៉ាកយាយដើម្បីចងក្រងទុកអោយកូនចៅជំនាន់ក្រោយអោយ គេនឹងបានដឹងថាតើអ្នកជំនាន់មុននឹងគេបានរស់នៅដោយហៀនណាហើយ គេនឹងបានតស៊ូពួកគេពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់ដោយហៀនណាខ្លះក្នុងជីវិត របស់ពួកគេហើយខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ថាពេលដែរខ្ញុំសុំធ្វើការសម្ភាសនឹងគឺធ្វើនៅថ្ងៃទី១ ០ខែ០៥ នៅឆ្នាំ២០១៨។

ក៖ តើម៉ាកយាយមានឈ្មោះអ្វីដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំឈ្មោះហៀន ហ៊ិន។

ក៖ ចឹងម៉ាកយាយមានឈ្មោះហៅខាងក្រៅទេ?

ខ៖ ហ៊ិន ឈ្មោះហ៊ិននឹងទទេ។

ក៖

ម៉ាកមានហ៊ិនខាងក្រៅនឹងហើយម៉ាកយាយនឹងអត់មានរហស្សនាមខាងក្រៅទេ ម៉ាកយាយ?

ខ៖ គេនឹងបានហៅតែយាយហ៊ិនៗ។

ក៖ សព្វថ្ងៃនឹងម៉ាកយាយមានអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ខ៖ ខ្ញុំនឹងសែសិបប្រាំបួនឆ្នាំ។

ក៖ សែសិបប្រាំបួនឆ្នាំនៃម៉ាកយាយ

ម៉ាកយាយអាចប្រាប់ខ្ញុំបានទេថាម៉ាកយាយចាំថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតកើតនៅថ្ងៃណា ខែណាទេ?

ខ៖ ខ្ញុំទល់តែយកបញ្ជីជាតិនឹងមក។

ក៖ ថា ចឹងខ្ញុំសូមអនុញ្ញាតសុំយកបញ្ជីជាតិនឹងមកមើល

ថាចឹងម៉ាកយាយកើតនៅថ្ងៃទី១៤ ខែ ០៤

នៅឆ្នាំ១៩៧០ហើយខ្ញុំសូមអោយនៅក្នុងបញ្ជីកំណើតផ្ទាល់ទាំងអស់នឹងតែម្តងនឹង ណា?

ខ៖ បាទ

ក៖ ម៉ាកយាយនៅភូមិ ត្រាំង ឃុំត្រដូចស្រុកស្វាយជ្រំ ខេត្តស្វាយរៀង។

ខ៖ ភូមិភាព។

ក៖ អត់ទេនេះគេបានដាក់?

ខ៖ អរ គរដាល់ខុសហើយចឹង។

ក៖ ហើយនៅក្នុងស្វាយរៀងនៅប្រទេសកម្ពុជាយើងនឹងណាម៉ាកយាយ?

ខ៖ បា!

ក៖ ហើយដូចជាខ្ញុំសុំអានពីងនឹងសិនចាំដល់លោកឪពុកចាំខ្ញុំបញ្ជាក់ម្តងទៀត?

ខ៖ បា!

ក៖

ចឹងតើម៉ាកយាយអាចប្រាប់ខ្ញុំបានទេថាម៉ាកយាយមានឆ្នាំខ្មែរហៅថាឆ្នាំកាក្រក ជូត ឆ្នាំ ខាល ថោះណាតើម៉ាកយាយនឹងមានឆ្នាំអ្វីដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំនឹងឆ្នាំ ចរ។

ក៖ ឆ្នាំ ចរ ម៉ាកយាយជាអ្នកស្រុកកំណើតនៅទីក្រុមភ្នំពេញ?

ខ៖ ស្រុកកំណើតខ្ញុំនៅស្រុកស្វាយរៀងម្តងគ្រូ។

ក៖ ប៉ា! ដូចខ្ញុំបានអានមិញចឹងម៉ាកយាយ?

ខ៖ ប៉ា!

ក៖ ប៉ា រស់នៅខេត្តស្វាយរៀងនឹង

ម៉ាកយាយបានផ្លាស់មករស់នៅទីក្រុងភ្នំពេញនឹងអស់រយៈពេលនឹងប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ

ខ៖ មើលខ្ញុំចូលមករស់នៅនឹងចូលសាមសិបឆ្នាំហើយ អរ

មើលចូលម្តែប្រាំបីឆ្នាំហើយ។

ក៖ ប៉ា!

ចឹងមានន័យថាម៉ាកយាយមករស់នៅនឹងជំនាន់ប៉ែតសិបជាងប៉ាចឹងម៉ាកយាយ
មករស់នៅទីក្រុងភ្នំពេញនឹងពីដំបូងមករស់នៅនឹងតែម្តងឬមួយបានរស់នៅក
ន្លែងផ្សេង?

ខ៖

ខ្ញុំមករស់នៅដំបូងនឹងនៅច្បារអំពៅប៉ាដល់ពេលភ្លឺនេះនៅតាមមួយជួរមាត់ទន្លេ
នេះផ្ទះខ្ញុំអស់ទៅខ្ញុំនឹងបាននៅសែនសុខ។

ក៖ ប៉ា!

ខ៖ ខ្ញុំនឹងបានប្តូរទីលំនៅនឹងទៅនៅនឹង។

ក៖ ប៉ា!

ខ៖ ដូចជាយើងនឹងមិនបានព្រមទៅភេនឹងបានល្អចុះកុះ។

ក៖ ល្អចុះនៅខាងច្បារអំពៅនឹងទៅ?

ខ៖ ប៉ាៗ មាត់ទន្លេច្បារអំពៅនឹងជិតគល់ស្ពាននឹង។

ក៖ ប៉ា!

ខ៖

ភេនឹងបានដុតបីដងហើយយើងនឹងមិនបានព្រមទៅភេដុតនេះអស់ចឹងទៅដ
ល់ចឹងទៅខ្ញុំនឹងក៏បានព្រមទៅ។

ក៖ ព្រមចេញមកវិញមក?

ខ៖ ប៉ា

ខ្ញុំនឹងបានចេញទៅហើយដល់ទៅភេនឹងបានចែកដីឡូលម៉ារក្រសួរនឹងមួយឡូល
។

ក៖ មួយឡូលនឹងប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ មួយឡូលនឹងទទឹងប្រាំពីក្រោយនឹងបានដប់ប្រាំម៉ែត។

ក៖ អរ នឹងគេបានហៅមួយឡូល?

ខ៖ ប៉ា! មួយឡូលៗនឹងណា

ហើយប្រាំត្រឹមដង្កកនឹងហើយគ្មានទឹកអីនឹងវេនាហើយនឹងពិបាកអើយពិបាក។

ក៖ ប៉ា!

ខ៖

ដល់ពេលហើយចឹងទៅរៀបបីខែប្តីខ្ញុំនឹងគាត់បានឈឺគាត់ឈឺហើយទៅកាត់ព
ងចោលអីចឹង។

ក៖ ប៉ា!

ខ៖ ការនឹងជំនាន់នឹងខ្ញុំនឹងបានលក់បានតែពីរយហា។

ក៖ អូអ្នកមិននឹងបានលក់ដីនៅបឹងកន្លែងក៏ឡូប្រាំមួយនឹង?

ខ៖ ប៉ា នៅសែនសុខនឹង។

ក៖ នៅសែនសុខបានតែពីរយហា?

ខ៖

ការនឹងបានតែពីរយហាយើងនឹងចូលនៅដំបូងបានតែពីបីខែនឹងគាត់នឹងគាត់
បានចាប់ផ្តើមគាត់នឹងបានឈឺគាត់នឹងបានហើយពងចឹងអីទៅខ្ញុំនឹងបានមើ
លអស់គាត់នឹងអត់ជាចង់ទៅខ្ញុំនឹងបានលក់ដី។

ក៖ ការនឹងគាត់នឹងបានឈឺនឹងពោះរៀនចូលមែន?

ខ៖ អត់ទេគាត់នឹងបានកាត់ចោលម្តងកាត់មេនឹងចោល។

ក៖ ចឹងមានន័យថា?

ខ៖

ការនឹងមិនបានដឹងថាគាត់នឹងបានកើតអីកាលនឹងដល់ពេលបានទៅពេទ្យនី

ដង់ប្រាំនឹងវាបានរឹតហើយដល់ចឹងទៅវានឹងបានស៊ីហើយពរឲ្យនឹងថាបើទុកវានឹង
ឆ្លង។

កៈ ចាំ!

ខៈ

ឆ្លងបង់ដើរអោយងាប់ស៊ីអស់នឹងយើងងាប់ពីព្រោះបើយើងនឹងកាត់អាមេចោល
នឹងយើងរស់។

កៈ ចាំ!

ខៈ

ទៅពរឲ្យក្រុងក្រុងហើយពរឲ្យនឹងបានកាត់ចោលអស់រលីងយើងនឹងដូចជាស្រីធម្ម
តា។

កៈ ចាំ!

ខៈ

កាលនឹងខ្ញុំនឹងបានមើលកាត់អស់ក៏មិនបានជាលក់ដីអស់ក៏កាត់នឹងនៅមិន
បានជា។

កៈ ហើយសព្វថ្ងៃនឹងកាត់នឹងបានធ្លុះខ្លះទេ?

ខៈ ប្តីខ្ញុំនឹងកាត់បានស្លាប់ហើយ។

កៈ អរ នេះជាស្វាយមីនឹងក្រោយ?

ខៈ ចាំ នឹងប្តីខ្ញុំក្រោយ។

កៈ អរ ដែរអ្នកមីងនឹងនិយាយនឹងគឺស្វាយមីមុន?

ខៈ ចាំប្តីខ្ញុំមុន។

កៈ

នឹងហើយចឹងអ្នកមីងនឹងបានរស់ផ្អាកប្តូរមករស់នៅនឹងបានកាត់នឹងបានស្លា
ប់ហើយចឹងទៅបានម៉ាកយាយនឹងបានទទួលជីវិតនឹងស្វាយមីនឹងក្រោយ?

ខៈ ចាំដល់ចឹងទៅខ្ញុំនឹងបានមេម៉ាយបានប្រាំពីឆ្នាំនឹងបានខ្ញុំនឹងបានមានប្តី។

កៈ ស្វាយមីមុននឹងបានកូននឹងប៉ុន្មានអ្នកមីង?

ខៈ ខ្ញុំនឹងបានកូនប្រាំ។

កៈ កូននឹងប្រាំ?

ខៈ ចាំ ទើបនឹងបានរៀបមួយហើយនៅបួននាក់ទៀត។

កៈ ហើយចុះមកយកកាត់នឹងបានកូនប៉ុន្មានហើយ?

ខៈ ខ្ញុំនឹងអត់ទាន់មានផងនឹងអូន

អត់មានកាត់នឹងចាស់ហើយមិនកាត់នឹងមានទៀត។

កៈ ចាំ

ដោយសារយើងនឹងបានយកកាត់នឹងមិនមែនតែដូចជាយើងនឹងបានយកកាត់
នឹងបានទុកជាចំហរមួយនៅក្នុងគ្រួសារណា?

ខៈ ចាំ!

កៈ ចាំ មានពេលខ្លះយើងនៅតែម្នាក់ឯងយើងនឹងមេម៉ាកមិនបានកើតដែរ?

ខៈ មេម៉ាកនឹងបានមើលងាយហើយខ្ញុំនឹងបានយកកាត់នឹងជាចំហរនឹងណា?

កៈ ចាំ

ចូលថាកាត់នឹងមិនបានមានអីដែលបានធំដុំផ្តល់អោយយើងប៉ុន្តែកាត់ជាមេគ្រូ
សារនឹងម្នាក់ដែរនឹងណាចាំ?

ខៈ ចាំ!

កៈ

ចឹងអ្នកមីងនឹងបានមករស់នៅក្នុងសង្កាត់នឹងគេបានហៅសង្កាត់អីគេដែរអ្នក
មីង?

ខៈ សង្កាត់បឹងស្រលាង។

កៈ សង្កាត់នឹងបឹងស្រលាង ?

ខៈ ខណ្ឌប្រស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ។

កៈ

ចឹងអើយសំរាប់អ្នកមីងផ្ទាល់គ្រួសាររបស់អ្នកមីងនឹងតើមានបងប្អូននឹងប៉ុន្មាន
ដែរ?

ខៈ ខ្ញុំបងប្អូនប្រាំពីរ។

ក៖ ប្រាំពីរនាក់ ប្រុសប៉ុន្មានហើយស្រីនឹងប៉ុន្មានអ្នកមីង?

ខ៖ ស្រីបី ហើយនឹងប្រុសបួន។

ក៖ ចាំ!

ខ៖

តែគេនឹងបានរស់នៅស្វាយរៀងនឹងទាំងអស់អត់តែខ្ញុំហើយនៅនឹងតែម្នាក់ឯង
ពិបាកនឹងតែម្នាក់ឯង។

ក៖ ចាំ ចឹងស្រីបី

ប្រុសបួននឹងអ្នកមីងនឹងអាចប្រាប់ខ្ញុំបានទេដូចជាអ្នកមីងនឹងជាកូនទីប៉ុន្មាន
ដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំនឹងជាកូនទីពីរ។

ក៖ ជាកូនទីពីរ?

ខ៖ ចាំ !

ក៖

សំរាប់អ្នកមីងផ្ទាល់តើអ្នកមីងអនុញ្ញាតអោយខ្ញុំនឹងបានស្គាល់ឈ្មោះបងប្អូនទាំង
ប្រាំពីរនាក់បងប្អូនអ្នកមីងនឹងបានទេតើគាត់នឹងមានឈ្មោះអីខ្លះ?

ខ៖ ចាំ ស្គាល់បានកើ។

ក៖ ចាំ!

ខ៖ ឈ្មោះមើលបើបងឈ្មោះខាងធារអរ ហៀនហុត។

ក៖ ហៀនហុត។

ខ៖ ហើយមកបន្តមកខ្ញុំនឹងហៀនហិន។

ក៖ ចាំហៀនហិន?

ខ៖ ចាំបន្តអាប្អូនខ្ញុំនឹងអាមួយទៀតហៀន ហម

ហៀមហៀមស្លឹកតែអាឪពុកនឹងជាអ្នកដែរបានដាក់អោយនឹងទាំងអស់។

ក៖ ចាំ ហៀនហម ?

ខ៖ ហៀនហម ហើយមួយទៀតនឹងហៀនហៀម។

ក៖ ចាំហើយមួយទៀត?

ខ៖ បន្តមកទៀតនឹងហៀនហួន។

ក៖ ចាំ!

ខ៖ ហៀនហួន។

ក៖ ចាំ ហើយក្រោយមកទៀត?

ខ៖ ហៀន គម។

ក៖ ហៀន គម?

ខ៖ ចាំ !

ក៖ អស់ហើយអ្នកមីង?

ខ៖ នៅមួយទៀត។

ក៖ ចាំ!

ខ៖ ហៀនហៀង។

ក៖ នៅហៀនហៀងនឹងមួយទៀត?

ខ៖ ចាំ! ស្លឹកតែប្រុសៗនឹងទាំងអស់នឹង។

ក៖ ចាំចឹងបងប្អូនអ្នកមីងនឹងស្លឹកតែត្រកូលហៀន?

ខ៖ ចាំនឹងស្លឹកតែឪពុកនឹងបាមដាក់អោយ។

ក៖ ត្រកូលហៀន

ចឹងអើយសំរាប់អ្នកមីងផ្ទាល់តើអ្នកមីងអើយមានបានចាំអនុស្សាវរីយ៍ការនៅពីក្មេង
ជាមួយនឹងបងប្អូនរបស់អ្នកមីងដូចជាធ្លាប់បានធ្វើបានធ្វើការជាមួយនឹងបង
ប្អូន?

ខ៖ ធ្លាប់ចាំកើក្រា។

ក៖ ពិបាកអីខ្លះអ្នកមីង?

ខ៖

អើយអ្នកគ្រូអើយពិបាកណាស់ម៉ែខ្ញុំនឹងក្រខើរស៊ីឈ្នួនស្នួនគេយកលយុនីងមកចិញ្ចឹម
ឪពុកម្តាយ។

ក៖ ចាំ!

ខ៖ ដើរស៊ីឈ្នួនគេនឹងផងចឹងទៅអោយរួចផុតខែអើយយើងនឹងបានសួននិងដល់រួចទីផុតពីខែសួននឹងដើរធ្វើការសំណាងគេនៅទីរួមខេត្តស្វាយរៀងនឹងតែម្តង។

ក៖ អ្នកម៉ែងនឹងបានឆ្លងកាត់នឹងច្រើនណាស់?

ខ៖ ហើយការនឹងខ្ញុំនឹងបានធ្វើនឹងបានតែប៉ុន្មានពាន់ទេកាលនឹង?

ក៖ ការនឹងអ្នកម៉ែងនឹងបានធ្វើនឹងបានប៉ុន្មានការនឹង?

ខ៖ ប៉ុន្មានទេកាលនឹងបានតែពីពាន់នឹងការនឹងមិនបានរួចថ្លៃទេកាលនឹងបើមាសនឹងមួយជំនឹងបានតែដប់ពីម៉ឺនកាលនឹង។

ក៖ ប៉ាៗ

ខ៖ ដប់ពីម៉ឺនការនឹងម៉ារដប់មួយម៉ឺនការនឹង។

ក៖ ប៉ា!

ខ៖ ដើរស៊ីឈ្នួនគេនឹងយកលយុនឹងមកអោយម្តាយឪ។

ក៖ ប៉ា!

ខ៖ ហើយរៀបឡើងទៅធ្វើការចឹងខ្ញុំនឹងបានឡើងទៅកែទឹកទៀតពេញពៀងអោយម៉ែពៀងនឹងកាលនឹងយើងនឹងបានយកយូងដៃ។

ក៖ ប៉ា!

ខ៖ ការនឹងមិនបានទាន់មានអណ្តូរសួន។

ក៖ ការនឹងអត់ទាន់មានទេកាលនឹង?

ខ៖ ហើយខ្ញុំនឹងបានកែនឹងមួយគីឡូដី។

ក៖ ស្លាប់!

ខ៖ ធុមពីងចឹងកែទឹកដាក់ចេញមហើយបានខ្ញុំនឹងបានជិះកង់ខ្លីតៗទៅធ្វើការ។

ក៖ ប៉ា!

ខ៖ ដល់ម៉ោងប្រាំល្ងាងនឹងខ្ញុំបានចេញមកពីធ្វើការជិះកង់នឹងមកវិញទៀតហើយជួនការធ្វើការនឹងអស់កម្លាំងសុំម៉ែដេកនៅនឹង។

ក៖ ប៉ា!

ខ៖ ដេកជាមួយម៉ែដេកជាមួយនឹងបងប្អូននឹងពីការជុំគ្នានៅនឹង។

ក៖ ធ្វើការអីគេ?

ខ៖

សំណាងហើយខ្ញុំនឹងបាននៅរងគ្រុចនៅនឹងហើយនឹងបានខ្វកសំណាងនឹងអោយជាងប៉ា។

ក៖ ប៉ា ហើយបានតែប៉ុន្មានពាន់ទៀតក្នុងមួយថ្ងៃ?

ខ៖ បានប៉ុន្មានពាន់កាលនឹង។

ក៖ ប្រាំពីពាន់?

ខ៖ ប្រាំពីពាន់នឹងកាលនឹងបានតែប្រាំពាន់។

ក៖ ប្រាំពីពាន់?

ខ៖

ដល់ពេលបានរួចពីនឹងមកខ្ញុំនឹងបានធ្វើសំណាងនឹងតាមផ្ទះគេនឹងហើយហើយម៉ែខ្ញុំនឹងបាននាំខ្ញុំនឹងមកនៅពេញហើយខ្ញុំនឹងបានជាអ្នកដាក់ស៊ីខ្លួន។

ក៖ អ្នកម៉ែងនឹងបានធ្លាប់ដាក់ស៊ីខ្លួនដែលកាលនឹង?

ខ៖

អត់ទេឪពុកខ្ញុំដាក់ស៊ីខ្លួនចឹងទៅហើយម៉ែខ្ញុំនឹងទិញឪឡឹកទិញចឹងទៅផ្លែឈើចឹងមកអោយខ្ញុំនឹងដើរទូលក។

ក៖ ប៉ាៗ

ខ៖ ប៉ា ទូរដើរលកនឹងចេញផ្សារអូឫស្សីនឹងផ្សារស៊ីលីមអីនឹងណា។

ក៖ ប៉ាៗ

ខ៖ នៅចឹងនឹងបានបីឆ្នាំ។

ក៖ អូប៉ា?

ខ៖ បើខ្ញុំនៅតូចៗពេននឹងទេនៀក។

ក៖ ប៉ា។

ខ៖ ម៉ែខ្ញុំនឹងគាត់បានបង់ហាត់អោយកូននឹងចេះរកស៊ីស្វាយ ម្ចាស់
លក់អីចឹងណាកាលនឹងគាត់នឹងបានទិញអោយមកលក់កាលនឹងខ្ញុំនឹងបានប្រាំ
កាលចឹងទៅហើយនឹងបានបីកាលចឹងកាលនឹងម៉ារក្រដាក់ប្រាំរយហើយកាលនឹង
បានមួយរយនឹងអត់បានដឹងទេហើយខ្ញុំនឹងចង់ភ្លេច។

ក៖ ប៉ា!

ខ៖ មួយរយដឹងពីរយមិនដឹង។

ក៖ ប៉ា!

ខ៖

ជំនាន់នឹងកំពុងដើរលក់ដាក់អើយដាក់ការនឹងលក់ដាក់ហើយខ្ញុំនឹងនៅអំពៀល
អើយម៉ែអើយជួយទិញអាឌីឡីតខ្ញុំអ្នកម៉ែអុំពូកទិញយកនឹងមួយថាសអស់នឹង
បានរត់មកទៀតហើយ។

ក៖ អរ ម៉ែនឹងបានពុះអោយ?

ខ៖ ប៉ា!

ក៖ ប៉ា

ហើយអោយម៉ែនឹងបានបែងចែកលុយនឹងទិញបានប៉ុន្មានហើយលក់វិញនឹងបាន
ប៉ុន្មានការនឹង?ដូ

ខ៖ ប៉ាចំណេញនឹង។

ក៖

ដូចជាការជំនាន់មុននឹងម៉ាកយាយមានការទទួលភាងរនៅក្នុងជីវិតកូនទីពឹង
ដំបូងម៉ាកយាយបានគ្រប់គ្រងក្រុមគ្រួសាររបស់ម៉ាកយាយអោយតែកូនច្បងនឹងមា
នភារកិច្ចគឺហាត់ឡើងច្រើន?

ខ៖

អូខ្ញុំនឹងបានដើរស៊ីឈ្នួនដក់សួនហើយខ្ញុំនឹងបានពងដៃអស់ហើយហើយគេនឹង
បានច្រង់ៗនឹងហើយខ្ញុំនឹងបានគេហៅខ្ញុំនឹងទៅសួននឹងទៅហើយចង់បានលុយ
ម៉ែខ្ញុំនឹងក្រ។

ក៖ ការនឹងបានជួយសេដ្ឋកិច្ចនឹងបានច្រើនដែរ?

ខ៖

អើយបានច្រើនបើម៉ែខ្ញុំនឹងពិបាកចឹងនឹងម៉ែខ្ញុំនឹងគាត់ឥឡូវនឹងគាត់នឹងបាន
យ៉ាបណាស់គាត់នឹងបានចាស់ហើយ។

ក៖ ហើយចឹងអ្នកម្តាយអ្នកម៉ែនឹងបាននៅរស់?

ខ៖ ម្តាយខ្ញុំនៅរស់ទេហើយឪពុកខ្ញុំនឹងគាត់បានស្លាប់ហើយឪខ្ញុំនៅតែម្តាយ។

ក៖ ប៉ា!

ខ៖ គាត់នៅជាមួយនឹងកូនពៅនៅស្វាយរៀង។

ក៖ ប៉ា

ចំពោះអ្នកម៉ែផ្ទាល់តើអ្នកម៉ែអើយនៅពេលនេះពួកគាត់បងប្អូនអ្នកម៉ែនឹង
ប្រាំពីរនាក់នឹងនៅណាអ្នកម៉ែ?

ខ៖ នៅក្បែរមគ្គុនីង។

ក៖ នៅស្វាយរៀងនឹង?

ខ៖ ប៉ានៅខេត្តស្វាយរៀងនឹង។

ក៖ ប៉ុន្តែដូចជាមានតែម៉ាកយាយទេដែរបានមករស់នៅភ្នំពេញនឹង?

ខ៖ នៅបងខ្ញុំនឹងមួយដែរគាត់នឹងបាននៅស្តី។

ក៖ នៅស្តីបន្តមកអ្នកម៉ែនឹងបាននៅភ្នំពេញ?

ខ៖ ប៉ា!

ក៖

ម៉ាកយាយនៅភ្នំពេញហើយបន្តមកមានប្អូននឹងប្រាំនាក់ទៀតដែររស់នៅស្រុកកំ
ណើត?

ខ៖ ប៉ា! រស់នៅស្រុកកំណើត។

ក៖ អូរនៅរៀងខ្លួនៗ?

ខ៖ ធ្វើសំណង់នឹងអ្នកមគ្គុនីអើយកម្មករសំណង់។

ក៖ ចុះបងប្អូននៅស្តីនឹងនៅធ្វើអីកេ?

ខ៖

បងស្រីខ្ញុំនឹងគាត់នៅផ្ទះគាត់នៅចិញ្ចឹមមាន់ទាចឹងបងប្រុសខ្ញុំនឹងគាត់អ្នករត់ម៉ូតូឌុប។

ក៖ អរ!

ខ៖ នៅបេនឡាននៅខេត្តកំពុងស្តីបងប្រុសខ្ញុំនឹង។

ក៖ ប៉ា!

ចឹងមានន័យថាពួកគេនឹងមានជីវភាពនឹងរៀងមធ្យមរបស់ពួកគេដែរមិនសូវជាអស្ចារ្យដែរគេនឹងអាចជួយខ្លួនគេនឹងបានគ្រាៗអីចឹងម៉ាកយាយ?

ខ៖ ប៉ា!

ក៖

ម៉ាកយាយអាចប្រាប់ខ្ញុំបានទេលោកឪពុកម៉ាកយាយគាត់ស្លាប់នៅអាយុនឹងប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖

គាត់ស្លាប់នឹងតាំងពីកូនខ្ញុំទម្ងន់កូនខ្ញុំនឹងបានប្រាំពីខែឥឡូវកូនខ្ញុំនឹងដប់ប្រាំពីហើយ។

ក៖ ចុះបើសិនជាអាយុគាត់នឹងប៉ុន្មានហើយម៉ាកយាយ?

ខ៖ ខ្មោចឪឡាវឆ្នាំនឹងគាត់អាយុប៉ុន្មានហើយ។

គ៖ ឆ្នាំនឹងចិត្តគាត់ហើយ ត្រូវជាប្តីគាត់។

ក៖

ចិត្តសិបឆ្នាំហើយនៃលោកគាត់ប៉ុន្តែគាត់ស្លាប់នឹងមិនមែនគាត់នឹងអាយុចិត្តគាត់នឹងទេ?

ខ៖ តាំងពីកូនខ្ញុំនឹងអាយុប្រាំពីខែឥឡូវនឹងអាយុដប់ប្រាំពីហើយ។

ក៖ ប្រហែលខ្ញុំបានគិតថាគាត់នឹងបានស្លាប់នឹងអាយុហារជាង?

ខ៖ ប្រហែលគាត់នឹងបានស្លាប់នឹងអាយុហារជាង ហារមួយ

ហារពីនឹងគាត់នឹងបានស្លាប់។

ក៖ ការនឹងគាត់នឹងបានស្លាប់នឹងដោយសារអីម៉ាកយាយ?

ខ៖ គាត់នឹងខ្យល់ក។

ក៖ អូប៉ា ហើយគាត់នឹងមានឈ្មោះអីម៉ាកយាយ?

ខ៖ គាត់ឈ្មោះហៀនសួន។

ក៖ ហៀន សួន ប៉ាហើយចំអ្នកម្តាយរបស់ម៉ាកយាយនឹងគាត់នឹងឈ្មោះអី?

ខ៖ ចឹងម៉ែខ្ញុំនឹងឈ្មោះស្វាយហ៊ិន។

ក៖ ចឹងម៉ាកយាយមានបានចាំថាគាត់នឹងបានកើតនៅខេត្តណា?

ខ៖ អត់បានចាំផងនឹងគ្រូ។

ក៖

ប៉ុន្តែដូចជាឆ្នាំខ្មែរអីចឹងប៉ុន្តែចាំទេចឹងអើយដូចអ្នកម្តាយលោកឪពុករបស់ម៉ាកយាយគាត់ឈ្មោះហៀនសួនប៉ា គាត់នឹងបានកើតនៅឆ្នាំ១៩៨៦ចឹងណា?

ខ៖ ប៉ា!

ក៖

ចឹងមានន័យថាស្រុកកំណើតគាត់នឹងគាត់ជាអ្នកនៅស្រុកស្វាយរលំនឹងខេត្តស្វាយរៀងនឹងជាមួយនឹងគ្នាហើយអ្នកម្តាយរបស់ម៉ែយាយនឹងគាត់មានឈ្មោះថាស្វាយហ៊ិនគាត់កើតនៅឆ្នាំ១៩៨៨ចឹងមានន័យថាអ្នកម្តាយរបស់ម៉ាកយាយគាត់អាយុបងឪពុក?

ខ៖ ប៉ាគាត់នឹងបានបងឪខ្ញុំ។

ក៖ ប៉ា! ហើយដូចគាត់នឹងជាអ្នកនៅស្វាយរៀងនឹងជាមួយនឹងគ្នាដែរ?

ខ៖ ប៉ា នៅជាមួយនឹងគ្នាដែរ។

ក៖ ប៉ាចឹងអើយម៉ាកយាយមានចាំថាគាត់នឹងបានកើតឆ្នាំខ្មែរដូចជាឆ្នាំ ខាល

ថោះនឹងឆ្នាំអីកេដែលម៉ាកយាយ?

ខ៖ ម៉ែខ្ញុំនឹងគាត់ឆ្នាំខាល។

ក៖ ប៉ា!

ខ៖ កែឪខ្ញុំនឹងគាត់ឆ្នាំឆ្នួរ។

ក៖ ចាំ

ដូចជាការនឹងជំនាន់នឹងនៅពីក្មេងណាម៉ាកយាយមានចាំថាឪពុកម្តាយរបស់ម្តាយនឹងគាត់មុនរបបអីចិញ្ចឹមម៉ាកយាយទេ?

ខ៖

គាត់ការពារនឹងខ្ញុំនឹងបានលឺម៉ែខ្ញុំគាត់នឹងបាននិយាយប្រាប់ខ្ញុំហើយខ្ញុំនឹងបានជំងឺក្តីមក។

ក៖ ចាំ!

ខ៖

ថាគាត់នឹងបានទៅស្វាយការជំនាន់នឹងយើងនឹងបានជិះកង់គាត់នឹងបានទិញក្រណាត់ទិញសារឯងយកទៅលក់ទិញពីស្វាយយើងនឹងទៅក្បែរនឹង។

ក៖ យកមកលក់នឹង?

ខ៖ ចាំ គាត់នឹងជិះកង់ការនឹងលក់ម៉ែខ្ញុំនឹងគាត់បានប្រាប់ខ្ញុំចឹងណា។

ក៖ ចាំ!

ខ៖ ចាំ គាត់នឹងយប់ណាគាត់នឹងបានដេកនៅនឹងចឹង។

ក៖ ចាំ!

ខ៖ ដល់គាត់នឹងបានទៅដល់ស្វាយស៊ីសុផុនណាយកទៅលក់។

ក៖ ចាំ!

ខ៖ ចាំ!

ក៖

ចឹងមានន័យថាលោកឪពុកម៉ាកយាយដូចជាគាត់នឹងអ្នកមុខជំនួយនឹងតូចតាចមួយការនឹងគាត់នឹងបានដឹងកង់ទៅទិញសាច់ក្រណាត់យកមកលក់នៅស្រុកកំណើត?

ខ៖ ចាំយកមកលក់នៅស្រុកកំណើត។

ក៖ នៅស្វាយស៊ីសុផុនម៉ាកយាយ?

ខ៖ នៅស្វាយស៊ីសុផុន។

ក៖ នៅជ្វាយដែនថៃម៉ាកយាយ?

ខ៖ គាត់នឹងបានទៅទិញដល់នឹង។

ក៖ អូហ្នាចោយប៉ែកនឹងជិះប៉ុន្មានខែទៅដល់ម៉ាកយាយ?

ខ៖ គាត់នឹងបានជិះកន្លះខែមើលទៅ។

ក៖ អូ!

ខ៖

គាត់នឹងបានធ្វើអុកអីនឹងគាត់នឹងបានធ្វើល្អីអីនឹងជំនាន់នឹងគាត់នឹងបានប្រាប់ខ្ញុំ។

ក៖ ចាំ!

ខ៖ ការពិធីមកនឹងគាត់នឹងបានធ្វើឆ្នាងអុកធ្វើជាល្អីនឹងយកមកលក់។

ក៖ ស្តុកអីនឹងលក់?

ខ៖ ចាំ!

ក៖ ចាំ!

ខ៖ យកមកលក់នៅឯងភ្នំពេញនឹង។

ក៖ ចាំ ប៉ុន្តែការនឹងលក់នឹងអត់បានថ្លៃដូចឥឡូវនឹងទេ?

ខ៖ មិនបានដូចឥឡូវនឹងការជំនាន់មុននឹង។

ក៖

ប៉ុន្តែសំរាប់ម៉ាកយាយផ្ទាល់តើម៉ាកយាយនឹងបានគិតលោកឪពុកអ្នកម្តាយដូចម្តេចដែរថាគាត់នឹងជានមុស្សនឹងដែលណាគាត់នឹងបានស្តុកឬមួយគាត់នឹងកាច?

ខ៖ ម៉ែខ្ញុំគាត់នឹងស្តុកចាំ។

ក៖ ចាំ ចំពោះលោកឪពុកនឹងរៀងកាច?

ខ៖

ឪពុកខ្ញុំនឹងក៏ស្តុកដែលដូចជាព្រះចឹងអត់ចេះមាក់ទេបើម៉ែខ្ញុំនឹងគរៀងគ្រាន់បើទិចបើឪពុកខ្ញុំនឹងអត់។

ក៖ ចាំ!

ខ៖ ដឹងតែញឹកញាប់អត់ចេះមាត់ទេគាត់នឹងស្លុតណាស់គាត់នឹងនោះ។
ក៖ ភាពជួរជិតកំសត់កំរងជាមួយនឹងគាត់នឹងមានខ្លះម៉ាកយាយមានទេ?
ខ៖ ប៉ា មានច្រើនដែរ។

ក៖
តែដូចជាការនឹងម៉ាកយាយនឹងជួយចិញ្ចឹមម្តាយហើយនឹងចិញ្ចឹមប្អូនអីនឹងដោយ
សារតែម៉ាកយាយនឹងទិទម្តាក់ទៅលើលោកឪពុកនឹងបានខ្លាំងណាស់ដែរ?

ខ៖ ប៉ា!
ក៖ ចឹងមានន័យថា?
ខ៖ ចិញ្ចឹមប្អូនចិញ្ចឹមម្តាយប្អូនខ្ញុំនឹងនៅតូចៗ។

ក៖ ប៉ា
ចឹងមានន័យថាម៉ាកយាយនឹងដូចជាលោកឪពុករបស់ម៉ាកយាយអើយស្លាប់មុន
ម៉ាកយាយគាត់នឹងបានស្លាប់មុនម្តាយម៉ាកយាយ?

ខ៖ ឪពុកខ្ញុំនែ។
ក៖ ឪពុក!
ខ៖ ឪពុកខ្ញុំនឹងគាត់បានស្លាប់មុនហើយម្តាយខ្ញុំនឹងគាត់បាននៅតើ។

ក៖ ប៉ា គាត់នឹងបានស្លាប់ហើយម្តាយនឹងនៅ?
ខ៖ គាត់នឹងបានស្លាប់ហើយម្តាយខ្ញុំនឹងនៅ។
ក៖

រាល់ថ្ងៃនឹងអ្នកម្តាយនឹងគាត់មានអាយុនឹងប៉ុន្មានហើយម៉ាកយាយអ្នកឡើយនឹង
គាត់នឹងមានព្រះជនណឹងប៉ែតជាងហើយ?
ខ៖ គាត់នឹងអាយុហោរជាងហើយ។

ក៖ ប៉ា គាត់នឹងនៅជាមួយនឹងប្អូន?
ខ៖ គាត់នឹងបាននៅជាមួយនឹងប្អូនពៅខ្ញុំ។
ក៖

ម៉ាកយាយមានធ្លាប់មានចាំសាច់រឿងអីខ្លះជាមួយនឹងពួកគាត់ពីក្មេងៗដែរទេ?
ខ៖ អស់ចាំផងនឹង។
ក៖

ការគាត់នឹងបានជួបគ្នានឹងជាប្តីប្រពន្ធហើយជាមួយហេតុអីបានគាត់នឹងបាន
ស្គាល់គ្នានឹងទល់គាត់នឹងទំនាក់ទំនងបានជាមានកូនចៅនឹងរាល់ថ្ងៃនឹងពិសាច់
រឿងពួកគាត់នឹងខ្លះទេ?

ខ៖ ជំនាន់នឹងដូចគាត់នឹងតែខ្ញុំនឹងអត់បានចាំ។
ក៖ ប៉ា!
ខ៖ អត់ចាំៗណាអូន។

ក៖
ចឹងម៉ាកយាយនឹងអត់ចាំលោកគាណាមួយម៉ាកយាយគាត់នឹងមានឈ្មោះអ្វី
ខ្លះទេម៉ាកយាយនឹងមានកើតទាន់ទេ?
ខ៖ លោកគាខ្ញុំនែ។

ក៖ ចាំទាំងខាងអ្នកម្តាយហើយនឹងលោកឪពុកណា?
ខ៖ គាខ្ញុំអើយហៀន ហាមហើយយាយខ្ញុំនឹងឈ្មោះអីយាយសយនៀក។
ក៖ អត់អីអ្នកមិនគ្រាប់តែប្រាប់ខ្ញុំឈ្មោះនឹងក៏បានដែរ?

ខ៖ ឈ្មោះនឹងឈ្មោះយាយសយ។
ក៖ ហើយដូចជាលោកយាយ?
ខ៖ លោកគាខ្ញុំនឹងហៀន ហាម។

ក៖ នឹងខាងលោកឪពុកហើយចុះខាងអ្នកម្តាយ?
ខ៖ ខាងអ្នកម្តាយខ្ញុំនឹងអើយតាសុមហើយនឹងយាយសុខ។
ក៖

តាសុមហើយនឹងយាយសុខហើយម៉ាកយាយនឹងបានកើតទាល់នឹងពួកគាត់ទេ?
ខ៖ ខ្ញុំនឹងទាន់យាយខ្ញុំនឹងទាន់។
ក៖ មានភាពគក់ក្តៅជាមួយនឹងគាត់មានទេ?
ខ៖

ប៉ាទៅលេងហើយនឹងបានទៅមើលថែគាត់ការគាត់នឹងបាននៅឃើរហើយនឹងគា

ក៏នៅខ្វែងយាយខ្ញុំនឹងយាយសិខនឹងគាត់ខ្វែងគាត់នឹងបានសំរាប់នៅនឹងកន្លែងនឹង។

ក៖ គាត់ឈឺបានប៉ុន្មានហើយម៉ាកយាយដែរគាត់នឹងដើរអត់បានរួចនឹង?

ខ៖ គាត់ឈឺប្រាំឆ្នាំកាលនឹងបានគាត់បានស្លាប់។

ក៖ អើចឹង!

ខ៖

ខ្ញុំនឹងបានជំងឺក្តីហើយនឹងបានគាត់នឹងបានស្លាប់ហើយចឹងបានខ្ញុំចាំគាត់នឹងអាយុចិត្តជាងហើយ។

ក៖ ចឹងម៉ាកយាយនឹងបានជួបមើលគាត់នឹងទឹកក្តៅទឹកត្រជាក់?

ខ៖

ទឹកក្តៅហលយនឹងទឹកត្រជាក់ហើយកាលនឹងហើយខ្ញុំនឹងបានមិចទឹកអោយគាត់ទៀតកាលនឹង។

ក៖ ចាំហើយនឹងបានជួយមើលការខុសត្រូវគាត់?

ខ៖ បើគាត់ខ្ញុំនឹងអត់ទាន់ទេ។

ក៖ គាត់នឹងបានទៅមុន?

ខ៖ ចាំនឹងហើយគាត់នឹងបានទៅមុនយាយ។

ក៖

ម៉ាកយាយនឹងអាចដំណើរប្រាប់ជីវិតគាត់នឹងលោកតាអីនឹងអោយបានដឹងខ្លះទេ?

ខ៖ អត់ដែរដឹង។

ក៖ គាត់ដែរនឹងប្រាប់ទេ?

ខ៖ គាត់នឹងអត់ដែរប្រាប់អត់ដែរនឹងនិយាយ។

ក៖ ចឹងទាក់ទងនឹងក្រុមគ្រួសារទៀតណាម៉ាកយាយ?

ខ៖ ចាំ!

ក៖ គ្រួសារម៉ាកយាយនឹងទាំងអស់ជាអ្នករស់នៅស្វយរៀង?

ខ៖ ចាំ!

ក៖ តាំងពីលោកតាតាំងពីលោកយាយមកម្តង?

ខ៖ ចាំ!

ក៖

ចាំម៉ាកយាយនឹងមានសាច់ញាតិដទៃទៀតនៅក្រៅប្រទេសបើសិនជាប្រទេសថៃប្រទេសអាមេរិចប្រទេសកាណាដាមានទេ?

ខ៖ អត់មានផងនឹងគ្រូ។

ក៖

អត់មានទេសព្វថ្ងៃនេះមានក្មួយធ្វើការពលករនឹងទៅប្រទេសកូរ៉េនេះម៉ាកយាយ?

ខ៖ អត់មានផងហើយនឹងទៅថៃនឹងអត់មានដែរ។

ក៖ ហើយទាក់ទងនឹងខ្សែជីវិត?

ខ៖ ធ្វើការសំណង់នៅក្នុងនឹងហើយនឹងនៅប្រវិត។

ក៖ ចាំ!

ខ៖ នឹងកូនក្មួយខ្ញុំនឹង។

ក៖ ចាំដូចជាទាក់ទងនឹងខ្សែជីវិតរបស់ម៉ាកយាយនឹងផ្ទាល់តែម្តងនឹងណា?

ខ៖ ចាំ!

ក៖ តើស្វាយមីរបស់ម៉ាកមុនយាយនឹងគាត់មានឈ្មោះអីដែរ?

ខ៖ គាត់នឹងឈ្មោះរុចរិ។

ក៖ ហើយម៉ាកយាយនឹងបានរៀបការនឹងតាំងពីណាមក?

ខ៖

ហើយខ្ញុំនឹងបានរៀបការនឹងតាំងពីខ្ញុំនឹងបានដប់ប្រាំពីហើយឥឡូវនឹងខ្ញុំនឹងសែបសិនប្រាំបួនឆ្នាំ។

ក៖

ប៉ុន្តែការរៀនការនឹងជាមួយនឹងគាត់នឹងប៉ុន្តែប្រើជីវិតនឹងរស់នៅជាមួយនឹងគាត់នឹងបានប៉ុន្មានឆ្នាំ?

ខ៖ ខ្ញុំនឹងបានកូនប្រាំបី។

ក៖ កូននឹងប្រាំ?

ខ៖

ហើយកូនខ្ញុំនឹងបានប្រាំនឹងកូនខ្ញុំនឹងធំអស់ហើយហើយនឹងបានកាត់នឹងបានស្លាប់នឹង។

ក៖ កាត់នឹងបានស្លាប់នឹងដោយសារតែជំងឺ?

ខ៖ ដុចខ្ញុំនឹងបានប្រាប់មិញចឹងណា។

ក៖

តើអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ម៉ាកយាយនឹងបានរៀបចំឡើងដោយអ្នកណាឬក៏រៀបចំឡើងដោយឪពុកម្តាយ ផ្ទាល់តែម្តង?

ខ៖

ចាំរៀបចំដោយឪពុកម្តាយខ្ញុំនឹងផ្ទាល់តែម្តងតែម្តាយខាងប្តីខ្ញុំនឹងអត់បានមកទេហើយកាត់នឹងបានធ្វើការសំណាងនឹងជានឹងខ្ញុំនឹងហើយម៉ែឪកាត់នឹងនៅណោះហើយរៀបចំនឹងនៅផ្ទះនឹងហើយរៀបចំនឹងតែមួយព្រឹក។

ក៖ ចាំ នឹងហើយ?

ខ៖ ហើយមានមេក្រូហើយនឹងអាចរៀបចំអីនឹង។

ក៖ មានន័យថាការនឹងបានសែន?

ខ៖ ចាំ សែន។

ក៖ សែននឹងបានមួយព្រឹក?

ខ៖ ចាំ

ក៖

ហើយមួយនឹងបានហៅថាគ្រប់លក្ខណៈដែលបានដឹងឡើយនឹងចាស់ទុំអីដែរចឹងណាមិនមែនជាការស្ងាត់ៗអីដែរ?

ខ៖ ចាំ!

ក៖

អ្វីដែរសំខាន់ជីវិតយើងនឹងជាអ្នកដែលបានទទួលនឹងខ្លួនធ្វើអ្វីមួយដែរស្ងាត់ក៏វានឹងអត់មានខ្វល់អោយតែយើងនឹងមានសុភមង្គលហើយការនឹងស្វាយមីរបស់អ្នកមិននឹងបានទទួលណាដដែលអោយម៉ាកយាយនឹងបានប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ ការនឹងបនលយុនឹងប៉ុន្មានម៉ែនទេកាលនឹង។

ក៖ បានប៉ុន្មានម៉ែនកាលនឹង?

ខ៖ បានលយុនឹងប្រាំម៉ែន។

ក៖ ដើម្បីនឹងអោយយើងនឹងបានទិញ?

ខ៖

ការនឹងគេនឹងបានចង់ដៃនឹងបានមួយនាក់នឹងបានទិចពួកម៉ាកកាត់នឹងសំរាប់អ្នកដែលបានធ្វើសំណាងនឹងដូចគ្នា។

ក៖ ចាំ

ចឹងខ្ញុំនឹងមិនបាច់ចាំសួរថាម៉ាកយាយនឹងបានជួបគ្នាជីវិតជាប្តីប្រពន្ធពីមុនជាមួយនឹងកាត់នឹងជួបនៅកន្លែងណាដោយសារនៅកន្លែងសំណាងនឹង?

ខ៖ ធ្វើការសំណាងនឹងខេត្តស្វាយរៀងនឹង។

ក៖

នៅខេត្តស្វាយរៀងនឹងក្រោយមកម៉ាកយាយជីវិតមេម៉ាយនឹងអស់រយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ?

ខ៖ ចាំ!

ក៖ ហើយនឹងបានទទួលជួបនឹងលោកតា?

ខ៖ ចាំ ហើយនឹងបានជួបនឹងកាត់។

ក៖ ហើយហេតុដូចជាលោកតានឹងកាត់មានឈ្មោះនឹងអ្វីដែរ?

ខ៖ តាខ្ញុំនឹងឈឺមឈ្មោះឈឺមអី។

ក៖ ខ្ញុំឈ្មោះឈឺម សុខ។

ក៖ ឈឺមសុខចាំ ឬមួយក៏សឺម?

ខ៖ ឈឺមអ្នកក្រុម។

ក៖ ឈឺមសុខចាំចឹងម៉ាកយាយនឹងបានរៀបការជាមួយនឹងម៉ាកយាយនឹងបានប៉ុន្មានឆ្នាំម៉ាកយាយ?

ខ៖ ចូលក្បាលប្រាំបួនឆ្នាំហើយ។

ក៖ ចឹងជាមូលហេតុអ្វីបានជាម៉ាកយាយនឹងបានស្គាល់គាត់?

ខ៖ គេនាំគាត់នឹងទៅខ្ញុំនឹងរៀបកូនខ្ញុំមិនបងដោយសារចឹងទៅហើយកូនខ្ញុំនឹងនៅបន្ទប់ជាប់ខ្ញុំនឹងគាត់នាំគាត់នឹងទៅ។

ក៖ គាត់នាំទៅ?

ខ៖ ចាំនាំទៅឃើញគាត់នឹងបាននាំគាត់ទៅហើយគាត់នឹងបានចេញចិត្តនឹងទៅដល់តែពេលគាត់នឹងបានចេញចិត្តចឹងទៅគាត់បាននាំកូនគាត់នឹងហើយអ្នកជិតខាងអោយទៅសួរហើយនឹងទៅដណ្តឹង។

ក៖ ចាំចឹងមានន័យថាម៉ាកយាយនឹងបានយល់ព្រមយកគាត់នឹងជាស្វាមីដែរហើយប៉ុន្តែអត់មានអីជាចំណាត់អាពាហ៍ពិពាហ៍កូនចៅអីនឹងទេ?

ខ៖ កូនចៅអៅនឹងអត់មានទេ។

ក៖ ប៉ុន្តែដោយលែងការរស់នៅជាមួយនឹងគាត់ជាមួយនឹងលោកគាត់មនុស្សស្អិតបូក?

ខ៖ គាត់នឹងស្អិតហើយគាត់នឹងឆ្នាំខាលតើ។

ក៖ ឆ្នាំខាលនឹងតែគាត់នឹងស្អិតចឹងណាចាំចឹងអើយជាមូលហេតុដែលបានស្គាល់លោកគាត់អ្នកជិតខាងនឹងជាអ្នកណែនាំអោយបានស្គាល់?

ខ៖ ចាំ !

ក៖ គាត់នឹងអត់បានអោយថ្លៃជំនួនទឹកដោះអីអោយម៉ាកយាយប៉ុន្មានខ្លះទេ?

ខ៖ អត់

គាត់នឹងអត់លក្រដែលនឹងអ្នកគ្រូគាត់នឹងបាននៅជាមួយនឹងកូនគាត់ហើយគាត់នៅផ្ទះនឹងជួយគេដែរនឹង។

ក៖ ចាំ!

ខ៖ គាត់នឹងដើរតែជួលផ្ទះកែដែលនឹងគាត់នឹង។

ក៖ ចឹងមានន័យថាម៉ាកយាយនឹងបានស្គាល់គាត់នឹងអត់មានទទួលជំនួនថ្លៃទឹកដោះអីទេប៉ុន្តែដោយលែងមាននិស្ស័យនឹងគ្នា?

ខ៖ មាននិស្ស័យនឹងគ្នាជាមួយនឹងគ្នាទៅ។

ក៖ ព្រមទទួលនឹងយកជាប្តីប្រពន្ធនឹងជាមួយនឹងគ្នាទៅ ពីមុនមកម៉ាកយាយនឹងបានធ្លាប់បានរៀនភាសាខ្មែរនឹងបានខ្លះទេ?

ខ៖ បានតែថ្នាក់ទីពីរនឹងជំនាន់នឹងបានក្រាលកន្ទេររៀនជំនាន់នឹងហើយដល់ពេលម៉ែឪនឹងពិបាកដូចថាម៉ែឪនឹងគាត់កាលនឹងពិបាកពេកម៉ែឪនឹងអោយរៀនតែខ្ញុំនឹងរៀនអត់ចូល។

ក៖ ចាំ!

ខ៖ ដឹងថាខ្ញុំនឹងចង់ទៅរកលុយ។

ក៖ ចាំ!

ខ៖ គេនឹងបានហៅទៅច្រកណាទៅគេហៅទៅណាទៅស្នូនណាក៏ទៅអោយតែបានលុយនឹងបានជួយម្តាយឪ។

ក៖ ចាំ!

ខ៖ រៀននឹងអត់ចូលរៀនកាលនឹងបានតែថ្នាក់ទីពីរ។

ក៖ ដូចជាអី?

ខ៖ កាលនឹងក្រាលកន្ទេរនឹងរៀន។

ក៖ ការពីនឹងជំនាន់លុននលពេលក្រាលកន្ទេររៀននឹងឬមួយជំនាន់អាពាហ៍?

ខ៖ ជំនាន់នឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍នឹងបានបែកហើយក៏អីទេ?

ក៖ បែកហើយនឹង៧៩?

ខ៖ ជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍នឹងមើលទៅ?

ក៖ ប៉ា!

ខ៖ ក្រាលកន្ទេនឹងអង្គុយរៀន?

ក៖

បើជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍ទេដែលបានក្រាលកន្ទេនឹងណានៅជំនាន់លុននលនឹងអត់
សូរបានរៀននិងប៉ុន្មានទេដោយសារគេនឹងបានទំលាក់គ្រប់និងផ្លោយបំផុត
សម្តេចកានិងក៏យើងនឹងបានសប្បាយចិត្តនិងខ្លាំងតែម្តង?

ខ៖ នឹងគ្រប់បែកផ្លោយនិងខ្ញុំនៅក្នុងគ្រងសេទេ?

ក៖

ជំនាន់លុននលនឹងម៉ាកយាយក៏ដោយក៏ម្តាយខ្ញុំនិងក៏ដោយក៏អ្នកណាដែលបាន
កើតទាន់ជំនាន់នឹងលុននលនឹងក៏អត់សូរបានរៀនទេដោយសារចូលគ្រងសេនី
ងរហូត?

ខ៖

ដូលគ្រងសេនឹងហើយវានឹងបានផ្លោយមកក្តាប់ម្យយើងនឹងបានចេញទៅចូលក្នុង
គ្រងសេនឹងពួននៅក្នុងគ្រងសេនឹងហើយដាំបាយនិងក៏នៅក្នុងគ្រងសេហើយដាំ
នឹងអត់អោយនឹងបានចេញផ្សេងម្យក្តីទៀត?

ក៖ ចឹងដាំធ្វើមិចបានអត់អោយមានផ្សេងម្យក្តីយកវានឹងទៅណា?

ខ៖

ធ្វើហើយយើងនឹងបានប្រហើរស្បៀននិងទិចទៅប្រហើរឡើងអោយវានឹងបានចេញទិ
ចៗចឹងទៅណា?

ក៖ អត់អោយចឹង?

ខ៖ គាត់នឹងបានជិករណ្តើរនឹងអោយបានជ្រៅ?

ក៖ ហើយមិនបានឆ្លុះចេញនឹងម៉ាកយាយ?

ខ៖ ប៉ា ហើយគាត់នឹងបានយកស្បៀននិងមកគ្របពិលើកនឹង?

ក៖

ប៉ាចឹងសំរាប់ម៉ាកយាយក៏ម៉ាកយាយនឹងបានកើតទាន់ប៉ុន្មានជំនាន់ដែលសំរាប់
ជីវិតម៉ាកយាយនឹង?

ខ៖ កើតបានប៉ុន្មានជំនាន់ទេខ្ញុំនឹង?

ក៖ ជំនាន់សម្តេចកាម៉ាកយាយនឹងបានកើតទាន់ទេ?

ខ៖ ប៉ាទាន់កើតនឹងអត់ទាន់ផង?

ក៖

កើតនឹងអត់ទាន់ផងតែជំនាន់លុននលម៉ាកយាយនឹងបានកើតនឹងទាន់ដែល
តែនៅក្នុង?

ខ៖ នៅក្នុង?

ក៖ នៅក្នុង?

ខ៖

ប៉ាជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្ញុំនឹងនៅក្នុងនៅពឹងនេះហើយខ្ញុំនឹងបានទៅបើបាយនឹង
ហូប?

ក៖ ប៉ាជំនាន់នឹងគេអោយម៉ាកយាយនឹងបានកាបអាចរំគោទេកាលនឹង?

ខ៖ កាបអាចរំគោ?

ក៖ ហើយដូចជាដើរកាត់ក្រដៅខែត?

ខ៖ ប៉ាហើយកាត់ក្រដៅខែត?

ក៖ ហើយនឹងដូចជាអោយបានយៀមចំការពោតអីនឹង?

ខ៖ អត់!

ក៖ ហើយនឹងដោយសាជាត្តនាទីសំរាប់តែប្រុសទេកាលនឹង?

ខ៖ យាយការនឹងខ្ញុំនៅតែក្នុងគ្រងសេនឹង?

ក៖ ប៉ា

នៅជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍ម៉ាកយាយនៅក្នុងគ្រងសេនឹងកើតដែលជំនាន់នឹង?

ខ៖ ប៉ាខ្ញុំនឹងបានរស់នៅជាមួយនឹងឪពុកម្តាយខ្ញុំហើយនឹងយាយខ្ញុំនឹងនៅជុំក្នុង។

ក៖ ប៉ាមិនមែនបាននៅក្នុងគ្រងសេចក្តីបានរស់នៅផ្ទះនឹងជាមួយឪពុកម្តាយ?

ខ៖ ប៉ា!

ក៖ ហើយជំនាន់នឹងម៉ាកយាយគេនឹងអត់បានជំលៀងទៅណាទេ?

ខ៖ ជំលៀងទៅដល់ក្របែកយើងនឹង។

ក៖ ក្របែកយើងនឹង?

ខ៖ បឹងក្របែក។

ក៖ ពីស្វាយរៀងហើយមកដល់បឹងក្របែកយើងនឹង?

ខ៖ ហើយជំនាន់ទៅណាទេកាលនឹងទៅឆ្ងាយណាស់អត់ស្គាល់។

ក៖

ដោយសារយើងនឹងបានចេះតែទៅនឹងតាមគេប្រើរយៈពេលនឹងវែងដែលកាលនឹង?

ខ៖ ប៉ា

វានឹងយូរកាលនឹងបានមកស្រុកវិញទ្រង់តែបានបែកកាលនឹងបានមកវិញ?

ក៖ ប៉ា!

សំរាប់ម៉ាកយាយផ្ទាល់តើម៉ាកយាយនឹងបានចេះភាសាបទេសទេក្រៅពីភាសាខ្មែរដូចជាចិនហើយរៀនណាមថៃអង់គ្លេស?

ខ៖ អរ!អត់ចេះសោះ។

ក៖ បារាំងអីនឹង?

ខ៖ អត់ចេះទេ។

ក៖

ហើយសូមប្រាប់អំពីខ្សែជីវិតម៉ាកយាយនឹងតាំងពីតូចរហូតដល់ជំណាម៉ាកយាយប៉ា

ម៉ាកយាយនឹងបានធ្លាប់រៀនសាលាត្រឹមថ្នាក់ទៅពីនឹងរៀននឹងបានត្រឹមក្រាលកន្ទេរអត់ដឹងសាលានឹងមានឈ្មោះអីទេ?

ខ៖ ប៉ាអត់ដឹងសាលានឹងឈ្មោះអីនឹងផង។

ក៖ ប៉ា ប៉ុន្តែសំរាប់ម៉ាកយាយធ្លាប់ស៊ីឈ្នួននឹងដក់ស្នួនគេ?

ខ៖ ពីមុនមកប៉ា!

ក៖

ជីវិតក្នុងការដក់ស្នួនគេវាមានជីវិតណាដែលប្រើការងារដូចជាស៊ីឈ្នួនរកលុយនឹងទៅតើម៉ាកយាយមានបានធ្វើការងារអីនឹងក្រៅពីការងារនឹងទេ?

ខ៖ ធ្វើសំណង់ទៀត។

ក៖ ហើយចឹងរាល់ថ្ងៃនឹងបានបន្តធ្វើអីទៀត?

ខ៖ ធ្វើនឹងខាងអនាម័យ។

ក៖ បាងអនាម័យទៀត?

ខ៖ ប៉ា

ក៖

ចឹងមានន័យថាម៉ាកយាយពីមុននឹងអ្នកធ្វើច្រូតស្រូវនឹងអោយគេហើយដូចជាក្រោយមកនឹងបានធ្វើសំណង់ក្រោយមកទៀតនឹងបានធ្វើអនាម័យដល់រាល់ថ្ងៃនឹងទៅ?

ខ ហើយខ្ញុំនឹងបានលាងបានហាងកុយទាវ។

ក៖ អនាម័យនឹងនៅក្នុងភោជណ៍ដ្ឋានឬមួយក៏ជាសណ្ឋាគារ?

ខ៖ អត់ទេរោងចក្រ។

ក៖

អរចឹងម៉ាកយាយនឹងបានធ្វើការនឹងខាងផ្នែកអនាម័យនឹងខាងរោងចក្រទេនៃ?

ខ៖ ប៉ា!

ក៖ ហើយចឹងបានប្រាក់ខែនឹងបានច្រើនដែរនឹងហើយជួនពេលខ្លះថែមម៉ោងនឹងក៏ បានថែមម៉ោងនឹងគេដែរ?

ខ៖ អត់ទេគេនឹងបានថែមម៉ោងខ្ញុំនឹងបានសុំគរនឹងបានមកផ្ទះចេញមកមុន។

ក៖ ដោយសារម៉ាកយាយនឹងជាបក្កលិតចាស់បានសុំគេចេញចឹង?

ខ៖

ខ្ញុំនឹងបានទើបនឹងបានចូលដែរនឹងបានប៉ុន្មាននឹងហើយដោយសារខ្ញុំនឹងសារ ឈឺបានខ្ញុំនឹងសុំគេនឹងបានចេញមកមុនចឹងហើយប្រាប់គេហើយខ្ញុំនឹងចុកក្រ គ្រឿងប៉ាដល់ពេលស្អែកនឹងខ្ញុំនឹងបានទៅពិប្រលឹមហើយខ្ញុំនឹងបានស្អាតទៀតចី ងទៅ។

ក៖ ប៉ា តាំងពីតូចមកដល់ធុននឹងអ្នកមីងនឹងមានការផ្លាស់ប្តូរអីដែលអ្នកមីង?

ខ៖ ប៉ាអត់ផងនឹងគ្រូ។

ក៖ ចឹងជីវិតនឹងនៅតែពិបាកដដែល?

ខ៖ នៅតែពិបាកនឹងដដែលអ្នកគ្រូអើយពិបាកនឹងទានតែបានស្លាប់មើលទៅ។

ក៖ អូអ្នកមីង?

ខ៖ ហើយបើតែពិនិត្យនាយកាទាល់ទល់។

ក៖

អត់ទាន់ដឹងពេលវេលានឹងជាអ្នកប្រែប្រួលច្រើនហើយអត់កើតហើយសារតែសុខ ម៉ាកយាយត្រូវរន្ទាតអិហាសិបលានរៀលអីនឹង?

ខ៖ អត់មានអីទេអ្នកគ្រូផ្ទះក៏អត់ហើយដឹងនឹងក៏អត់។

ក៖ ចឹងអើយតាំងពីតូចមកដល់សព្វថ្ងៃនឹងចិត្តញ្ញម្លូបអីជាងគេដែរ?

ខ៖ ប៉ា ខ្ញុំនឹងចូលចិត្តប្រហុក។

ក៖ ចូលចិត្តប្រហុក?

ខ៖ ហើយសម្លរម្លូហើយនឹងសម្លប្រហើរសម្លរមស្បៅ។

ក៖ លោកគាត់ធុញហើយប្រហុក?

ខ៖ មែនគ្រូហើយឃើញប្រហុកអើយខ្ញុំនឹងផប់ស្អុយប្រហុកណាស់។

ក៖

ប៉ាតើម៉ាកយាយតាំងពីតូចមកដល់សព្វថ្ងៃនឹងម៉ាកយាយនឹងបានធ្លាប់សប្បាយ ចិត្តជាមួយនឹងកម្មវិធីចូលឆ្នាំខ្មែរជារបែកប្រជាប្រិយបោះឆ្នោត ទាញព្រាត្រីខ្លះទេ?

ខ៖ អត់ដែរបានដើរទៅណាទេគ្រូអើយខ្ញុំនឹងនៅតែផ្ទះ។

ក៖ តាំងពីតូចមកដល់ឥឡូវនឹង?

ខ៖

ប៉ាឥឡូវនឹងរៀបចំទទួលទេវតាភិក្ខុចហើយគេនឹងបានហៅទៅវត្តនឹងបានមួយ វត្តនឹងពីវត្តចឹងទៅ។

ក៖ ចុះពីក្មេងនឹងអត់បានធ្លាប់នឹងបានដើរលេងទៅវត្ត?

ខ៖

ពីក្មេងនឹងខ្ញុំនឹងបានឧស្សារដើរលេងទៅវត្តមួយនឹងពីវត្តដូចថាវត្តនឹងនៅស្រុក ណា។

ក៖ ប៉ា វត្ត!

ខ៖ ទៅវត្តស្វាយច្រាំហើយនឹងបានទៅលេងចឹងទៅ។

ក៖ ប៉ា! បុណ្យទាននឹងបានសប្បាយ?

ខ៖ ប៉ា!

ក៖ មួយដូរៗ?

ខ៖ ប៉ា ចាស់ពីដើមសប្បាយណាស់។

ក៖ ម៉ាកយាយចេះច្រៀងទេ?

ខ៖ ប៉ា!

ក៖ ម៉ាកយាយនឹងបានចេះច្រៀងទេ?

ខ៖ អត់ចេះទេ អូអ្នកគ្រូហើយខ្ញុំនឹងមិនបានចេះទេ។

ក៖ អត់ចេះរ៉ានឹងមិចនេងបានសប្បាយ?

ខ៖ បើវានឹងខ្ញុំនឹងបានចេះតែកិច្ចក្នុងហើយបើអោយខ្ញុំមនិងច្រៀងនឹងខ្ញុំនឹងអត់បានចេះច្រៀងទេ។

ក៖ ចាំ!

ចឹងនៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់ម៉ាកយាយកូនម៉ាកយាយឬមួយចៅរបស់ម៉ាកយាយមានអ្នកណាដែលបានលេងឧបករណ៍ដូចជាជីតា

ចាប៉ុហើយមានខាងផ្នែកសិល្បៈមានទេ?

ខ៖ អត់មានអ្នកណាចេះទេគ្រូអើយ។

ក៖ ប៉ុន្តែម៉ាកយាយមានកុំណិតអោយបានចេះក្នុងផ្នែកនឹងទេ?

ខ៖ កូនខ្ញុំ។

ក៖ កូនចៅជំនាន់ក្រោយ?

ខ៖ កូនចៅនឹងអោយវានឹងបានចេះតែអោយវានឹងបានខំរៀន។

ក៖ ដោយសារយើងនឹង?

ខ៖ ដោយសារយើងនឹងអត់លុយ។

ក៖ ដោយសារយើងនឹងអ្នកមានសេដ្ឋកិច្ចអ្វីមួយ?

ខ៖ ចាំ!

ក៖ ចឹងម៉ាកយាយនឹងបានអោយគាត់នឹងបានចូលដែរ?

ខ៖ ចាំ

ក៖ ផ្ទះម៉ាកយាយនឹងបានរស់នៅជាមួយនឹងឪពុកម្តាយផ្ទះមិនដែរម៉ាកយាយ?

ខ៖ ផ្ទះនឹងតូចម៉ងអ្នកក្រា។

ក៖ ល្អៗនឹងមិចដែរដូចជាដំពូងនឹងបានធ្វើអំពីអី?

ខ៖ ដំបូងនឹងបាំងស្លឹកយើងកាលនឹងដេរស្លឹក។

ក៖ ចាំ

ខ៖ ហើយយកមកបាំងណា។

ក៖ ជញ្ជាំងនឹងស្លឹកដែរ?

ខ៖ ចាំ

ក៖ ហើយរនៀបនឹងយើងធ្វើអំពីអីដែល?

ខ៖ រនៀបនឹងដើមស្លឹកយើងនឹង។

ក៖ នឹងពីជំនាន់ដែរម៉ាកយាយនឹងបានរស់នៅជាមួយនឹងឪពុកម្តាយនឹង?

ខ៖ ចាំ ឪពុកម្តាយនឹងចាំ។

ក៖ ហើយដូចជាវាល់ថ្ងៃនឹងមានការផ្លាស់ប្តូរផ្ទះនឹងទេ?

ខ៖ នៅវាល់ថ្ងៃនឹងនៅដដែលនឹងគ្រូអើយ។

ក៖ នៅដដែលនឹង?

ខ៖ នៅដដែល។

ក៖ ចាំ!

ខ៖ ចាំវានឹងបានរៀនធំភិច។

ក៖ អ្វីមិចបានកែច្នៃកិច្ចក្នុងដែរនឹង?

ខ៖

គាត់នឹងក៏មេម៉ាយដែលអ្នកគ្រូអើយគ្នានឹងបានធ្វើការសំណង់ចិញ្ចឹមម្តាយផង

ហើយនឹងចិញ្ចឹមកូនផងគ្នានឹងហើយនឹងគ្នានឹងមេម៉ាយកូនប៉ុន្មាន

មេម៉ាយនឹងកូនពីរ។

ក៖ ចាំ! ហើយស្វាយមីគាត់នឹងទៅណាហើយ?

ខ៖ លែងគ្នា។

ក៖ អូលោកយាយ ចឹងអើយតើ?

ខ៖

គ្នានឹងគ្នាសំណាស់គ្នានឹងចិញ្ចឹមម្តាយនឹងហើយមិនដែលនឹងបានស្គាល់នៅផ្ទះនឹង

មិចហើយនឹងបានធ្វើសំណង់នៅពេញនឹង។

ក៖

ផ្ទះដែលម៉ាកយាយបានរស់នៅជាមួយនឹងឪពុកម្តាយតាំងពីតូចរហូតមកដល់ធំ

នឹងដូចជាគាត់នឹងបានធ្វើខ្លួនឯងឬក៏គាត់នឹងបានជួយគេនឹងធ្វើ?

ខ៖

ខ្មោចឪឡុំនឹងគាត់ជាងហើយនឹងប្អូនគាត់នឹងជាអ្នកជាងដែរហើយនឹងបានមកជួយធ្វើគាត់នឹងទៅ។

ក៖ ចាំ ដល់ពេលជួយធ្វើចឹងទៅ?

ខ៖ ចាំ

ហើយនៅដាំបាយអីនឹងអោយហូបហើយនឹងបានអោយលុយគាត់នឹងបានភិចក្តូចនឹង។

ក៖ ការនឹងបានមានសំភារៈកាលនឹងមានម៉ែទ័រគាត់នឹងតើកាលនឹងទេ?

ខ៖ អ្នកការនឹងអត់ទាន់មានចឹងទៅមានតែពូជេវ៉ា ហើយនឹងអាណារ។

ក៖ ហើយនឹងមានណារចឹងជំនាន់នឹងអត់មានម៉ែទ័រទេនេះ?

ខ៖ ចាំអត់ទាន់មានទេ។

ក៖

ចឹងតើទាក់ទងនឹងបញ្ហាម៉ាកយាយដែរបានរៀនចំនាញពីឪពុកម្តាយដូចជាកាកូស្តរត្នាក សិក្សាកម្មដំក្បាញហើយនឹងខាងធ្វើជាកុន្ធអំពីផ្ទៃ។ ឬមួយក៏វិញខ្សែរពួលចឹងអីណាហើយម៉ាយាយនឹងបានធ្វើជាក្រមាអីនឹងតើម៉ាកយាយនឹងចេះទេ?

ខ៖ អត់ចេះទេខ្ញុំនឹងអត់ដែរនឹងបានរៀនផងនឹងចាំ។

ក៖ ជំនាញដែរម៉ាកយាយនឹងបានចេះពីក្រុមគ្រួសារគឺធ្វើស្រែនឹងតែម្តង?

ខ៖ ធ្វើស្រែ។

ក៖

ដោយសារតែម៉ាកយាយនឹងបានប្រើជាជីវិតជាអ្នកកូនស្រែចំការចឹងបានចេះធ្វើចឹងចេះធ្វើស្រែនឹងតែម្តង?

ខ៖ ចេះធ្វើស្រែ។

ក៖

មានបញ្ហាណានៅក្នុងជីវិតដែរមិនអាចបំភ្លេចបានហើយនឹងធ្លាប់ឆ្គងគាត់មក?

ខ៖ អី

ភ្លេចហើយអ្នកគ្រូអើយប្រវត្តិពីមុនមកនឹងធ្លាប់ពិបាកវេនាហើយឥឡូវនឹងក៏នៅពិបាក។

ក៖ ចាំ

មានគ្រាណាដែរម៉ាកយាយបានចាំមួយចំនួនតូចអំពីតសូរជូរជក់ខ្លាងបំផុតមានទេម៉ាកយាយ?

ខ៖ ចាំមាន។

ក៖ តើម៉ាកយាយអាចប្រាប់ខ្ញុំបន្តិចបានទេ?

ខ៖ ការនឹងខ្ញុំនឹងបានបង្អែមហើយខ្ញុំនឹងបានទូរដើរលក់តាមផ្ទះអើយថាការនឹងបានផុតរដូវស្ងួនហើយចឹងទៅខ្ញុំនឹងបានធ្វើបង្អែមហើយខ្ញុំនឹងបានធ្វើដូចជាបាញ់ នឿកហើយនឹងធ្វើបាញ់ប៉ែរ។

ក៖ បាញ់ប៉ែរ?

ខ៖

ចាំហើយនឹងកូរលបទូរដើរលក់តាមផ្ទះនឹងដូរយកអង្ករមួយនឹងហើយយកមកហើយអ្នកណាមានអង្ករយើងនឹងយកអង្ករទៅហើយអ្នកណាគេមានលុយយើងនឹងដូរយកលុយទៅ។

ក៖ អូរដើរដូរគ្រប់ដំបន់ចឹងទៅ?

ខ៖ ចាំដើរតាមភូមិគ្រប់ផ្ទះនឹង។

ក៖

ចាំចឹងកាលជំនាន់នឹងម៉ាកយាយកំសត់ជាងគេគឺជំនាន់លក់បង្អែមនឹងម៉ង?

ខ៖ ចាំកាលជំនាន់លក់បង្អែមនឹងចាំដើរទូរលក់តាមផ្ទះនឹង។

ក៖ ចាំអត់មានពេលណាដែលសប្បាយចិត្តទេ?

ខ៖ អត់មានទេដឹងថាព្រលឹមឡើងចេញទៅបាក់ទៅ។

ក៖ ព្រលឹមឡើងអររាល់ថ្ងៃនឹងក៏អត់មានដែរ?

ខ៖ ចាំរាល់ថ្ងៃក៏អត់ដែលកូនអើយ។

ក៖ ចាំដូចជាមូលហេតុអ្វីដែលម៉ាកយាយដោយសារអត់នៅក្នុងចំណុចណាដែលម៉ាកយាយរាល់ថ្ងៃនឹងម៉ាកយាយនៅតែទទួលនូវជីវិតដែលមិនសប្បាយចិត្តទៀតតើមានបញ្ហាណាខ្លះទៅម៉ាកយាយ?

ខ៖ ពិបាកនៅតែពិបាកចឹងគ្រាន់តែយើងអត់ទាន់មានផ្ទះសំបែងនៅហើយយើងនៅជួរផ្ទះគេរហូតនឹងដោយប្តីខ្ញុំគាត់ចាស់ហើយមិនដឹងទៅរកអីអោយបានទិញផ្ទះទិញអីនៅចឹងណាស់។

ក៖ ចាំហើយពិបាកចិត្ត?

ខ៖ ចាំពិបាកចិត្ត។

ក៖ ចាំហើយចុះនៅក្នុងមួយជីវិតរបស់ម៉ាកយាយតើម៉ាកយាយមានគោបំណងចង់ធ្វើអ្វីខ្លះនៅក្នុងជីវិតរបស់ម៉ាកយាយ?

ខ៖ ខ្ញុំចង់អោយមានអោយបានតែមិនដឹងថាធ្វើមិនអោយមានអោយបាន។

ក៖ ចាំតែគោរពបំណងគ្រាន់តែចង់បានផ្ទះផ្ទាល់ខ្លួន?

ខ៖ ចាំចង់បានផ្ទះផ្ទាល់ខ្លួននៅមួយក៏បានដែរមួយក្រែកពីរក្រែកពីរនាក់យាយតាក់បានដែរ។

ក៖ ចាំនេះគឺជាគោរពបំណងរបស់ម៉ាកយាយណាស់?

ខ៖ ចាំ!

ក៖ អត់មានអ្វីផ្សេងទៀតទេ?

ខ៖ អស់ហើយអត់មានពាក្យអីនិយាយទេ។

ក៖ ចាំចឹងម៉ាកយាយអស់មានពាក្យអីនិយាយហើយ?

ខ៖ ចាំ! ចឹងបានការទី៣ ៤

ម៉ែត្រនៅក៏បានដែលបានការមួយក្រែកនៅការពីរនាក់យាយតានឹងក៏បានដែរហើយយើងចេះតែរកទក់ៗទៅ។

ក៖ ចាំដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិត?

ខ៖ ចាំដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិតយើងជួរផ្ទះគេមួយខែៗនឹងអោយការគេកូនអើយ។

ក៖ ចាំគឺជាប្រាក់ខែយើងបើកមកអោយគេ?

ខ៖ ចាំបើកមកអោយគេយើងមិនអាចជំពាក់គេបានទេលុយទឹកលុយភ្លើង។

ក៖ ចាំត្រូវហើយចឹងជាចុងក្រោយតើម៉ាកយាយមានពាក្យអ្វីចង់ផ្តោតទៅកូនចៅជំនាន់ក្រោយអោយគាត់ខំប្រឹងរៀនសូត្រឬមួយអោយពួកគាត់ធ្វើការងារអ្វីអោយជាក់លាក់កុំអោយពិបាកដូចជីវិតរបស់ម៉ាកយាយលោកតាអីចឹងណាស់?

ខ៖ ចាំ!

ក៖ ចាំចឹងតើម៉ាកយាយមានអ្វីដែលផ្តោតទៅទេ?

ខ៖ ចាំ! ខ្ញុំសូមផ្តោតទៅអោយកូនចៅក្រោយអោយពួកវាខំប្រឹងរៀនកុំអោយដើរលេងអោយជឿសអោយផុតពីគ្រឿងញៀញក្រឿងអីព្រោះសង្គមគេស្អប់ខ្ពើមអោយជឿសអោយផុតអោយខិតខំប្រឹងរៀនសូត្រកុំអោយម្តាយចាំអោយខំប្រឹងរៀនដើម្បីបានធ្វើការងារធំ។

ក៖ ចាំៗចឹងម៉ាកយាយមានការពិននឹងទេណាស់?

ខ៖ ចាំ! ៗៗ

ក៖ ចាំចឹងជាចុងក្រោយខ្ញុំសូមអរគុណម៉ាកយាយដែលបានចំណាយពេលវេលាដ៏មានតម្លៃសំរាប់ខ្ញុំនឹងមកកាន់សាលារៀន B Y U របស់ពួកខ្ញុំទាំងអស់គ្នាហើយជាពិសេសសូមអោយអាកាសចូលឆ្នាំថ្មីសូមអោយម៉ាកយាយរកស៊ីមានបានសូមជួបតែពុទ្ធវិជ្ជាសង្ឃសង្ឃហើយសូមអោយក្រុមគ្រួសាររបស់លោកយាយមានក្តីសុខទាំងអស់គ្នាហើយសង្ឃឹមថាកូនចៅនឹងបានស្តាប់អំពីជីវប្រវត្តិរបស់ម៉ាកយាយផងដែលចាំខ្ញុំសូមអរគុណម៉ាកយាយ។